

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

18 grudnia

№ 129.

Rok 1923.

Treść: 1056. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1923 r. w sprawie djet przy podróżach służbowych na obszar w. m. Gdańska.	1545
1057. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27 listopada 1923 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny	1545

1056.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 10 grudnia 1923 r.

w sprawie djet przy podróżach służbowych na obszar w. m. Gdańska.

Na podstawie art. 10 punkt a) ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość djet przy podróżach służbowych z obszaru Rzeczypospolitej Polskiej na obszar W. M. Gdańska ustala się jak następuje:

Grupa uposażenia:	Guldenów gdańskich:
I i II	18
III i IV	16
V	14
VI	12
VII	10
VIII	8
IX i X	6
XI, XII, XIII, XIV, XV i XVI	5

§ 2. Przy podróżach służbowych odbywanych na obszarze W. M. Gdańska przysługuje jednoznacznie funkcyjnarjuszowi połowa powyższych djet.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 15 października 1923 roku.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

Patrz strona ostatnia.

1057.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 27 listopada 1923 r.

w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.

Na mocy art. 2 p. 13 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63, poz. 371), § 7 austriackiej ustawy aptekarskiej z dnia 18 grudnia 1906 r. (Dz. U. P. r. 1907 № 5), art. 365 i 380 ros. ustawy lekarskiej (ros. Zb. Pr. t. XIII wyd. 1905 r.) i §§ 78 i 80 niemieckiej ustawy przemysłowej zarządza się co następuje:

§ 1. Właściciele, dzierżawcy lub odpowiedzialni kierownicy aptek publicznych i domowych z prawem sprzedaży lekarstw winni ściśle stosować się do taksy aptekarskiej, wydawanej w drodze osobnych rozporządzeń i posiadać jeden jej egzemplarz.

§ 2. Cena lekarstwa, sporządzonego podług recept, oblicza się przez dodanie cen: za wydany materiał, za naczynia, stosownie do ich objętości i za przygotowanie lekarstwa, stosownie do taksy za pracę przy recepturze. Taksamo należy obliczać w razie sporządzenia lekarstwa w zmniejszonej lub zwiększonej ilości. Na receptcie należy uwidocznić ceny poszczególnych pozycji, firmę apteki i datę wydania.

§ 3. Ceny na materiały, naczynia i pracę przy recepturze, ustalone taksą aptekarską, są maksymalne; ceny niższe pobierać można zarówno za lekarstwa, sporządzone na podstawie recept, jak i wydawane w odrębnej sprzedaży należy jednak na receptcie oznaczyć cenę podług taksy oraz cenę faktycznie pobraną.